

Sigtet med alle disse initiativer har været at skabe et både større og mere varieret udbud af boliger til ældre. Det er en linje, der er fulgt siden ældreboliglovens vedtagelse tilbage i 1987. Målet har altså været at bygge flere og bedre ældreboliger.

Problemet er jo, at med forslaget her løses det helt basale problem ikke, nemlig, at der er nogle kommuner, som har for få plejeboliger. Ofte vil efterspørgslen efter en plejebolig i en tilflytningskommune skyldes, at ansøgeren ikke kan få den ønskede plejebolig i hjemkommunen. Det problem skal ikke løses ved, at de ældre tvinges til at flytte til en anden kommune; problemet skal løses ved, at hjemkommunen tilbyder de nødvendige plejeboliger.

Forslaget vil af mange ældre, tror jeg, kunne komme til at blive oplevet som en indskrænkning, men også en forringelse af deres muligheder. Ældre, der bor i en attraktiv kommune, en kommune, som har sørget for attraktive plejehjem og plejeboliger, kan således risikere at få vanskeligt ved at få en bolig i deres egen kommune, hvor de har betalt kommuneskat igennem en årrække, og bliver dermed måske tvunget til at søge hen i en anden kommune.

Den enkelte kommunes incitament til at bygge ældreboliger og plejeboliger og kommunens muligheder for at vurdere behovet herfor må også antages at blive reduceret, når kommunen i realiteten også bygger for ældre i andre kommuner. Man kunne godt frygte, at det på længere sigt vil reducere udbudet og også væksten i boligtilbud til de ældre.

Jeg synes også, det er vigtigt at henvise til den nuværende mulighed, der er for at få anvist en plejebolig i en anden kommune, hvis den ældre f.eks. ønsker at bevare kontakten til en nær pårørende, der bor i en anden kommune.

Det er faktisk ikke et krav, at der er særlige familiemæssige bånd i den forbindelse. En nær pårørende kan jo også være en person, som den pågældende har en nær tilknytning til.

Det er også ansøgeren selv, der afgør, hvilken pårørende vedkommende vil bo i nærheden af. En tilflytningskommune kan altså ikke blot afslå, fordi den pågældende har pårørende i fraflytningskommunen, eller fordi det er usikkert, hvor længe den pårørende vil blive boende i tilflytningskommunen.

Jeg synes faktisk, at disse regler giver både ganske gode og vidtgående muligheder for at flytte på plejehjem eller i plejebolig i en anden kommune.

På den baggrund kan regeringen ikke anbefale forslaget.

René Skau Björnsson (S):

Socialdemokratiets ordfører, fru Grete Schødt, er forhindret i at være her, og derfor vil jeg redegøre for Socialdemokratiets holdning til det her beslutningsforslag.

Forslaget er en genfremsættelse fra sidste folketingsår, men det gør efter min mening ikke forslaget bedre. Socialdemokratiet er ikke modstander af frit valg på plejehjemsområdet. Allerede i dag er der jo for den ældre mulighed for at vælge et plejehjem i en anden kommune, hvis man f.eks. har pårørende eller familie, der bor dér.

Men før man indfører frit valg på alle hylder, er det nødvendigt at sikre, at der rent faktisk er et vist overudbud af plejeboliger i alle kommuner, ellers er det jo en gang tom tale. Der skal være plejeboliger at vælge imellem for de ældre, før der er frit valg.

Fakta er, at selv om regeringen siden 1993 har iværksat en væsentlig udbygning af moderne ældreboliger m.v., er der et stadig stigende behov for at etablere nye boliger flere steder i landet.

Det er også baggrunden for, at regeringen nu stimulerer kommunerne til yderligere at øge tilgangen af plejeboliger til ældre. Det mener vi i Socialdemokratiet er vejen, vi skal gå.

Efter Socialdemokratiets opfattelse skal indførelsen af friere valg anvendes med omtanke. Indførelsen af fuldstændigt frit valg på plejehjems- eller plejeboligområdet vil koste mange penge, for det kræver i princippet en vis overkapacitet af plejeboliger, og Venstre er jo som bekendt ikke ivrig efter at anvise veje til at finansiere forbedringer af de ældres vilkår. Det så vi jo i forbindelse med vedtagelsen af ældrepakken ved finansloven for 2001.

Socialdemokratiet kan altså alt i alt ikke støtte forslaget.

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede, har jeg også lovet at sige for dem, at de heller ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Selv om Socialdemokratiets ordfører, hr. René Skau Björnsson, ganske vist sagde, at han ikke var ordfører på området, men at det var fru Grete Schødt, vover jeg alligevel at stille et oplærende spørgsmål: Man siger, at det vil blive for